

testab og kan finde en Hustru, der vil indtræde i en saadan Forbindelse med ham, efter at han er kommen i denne Tilstand, er jo Noget, som ganske er overladt til deres frie Beslutning; de kjende Forholdene paa den Tid, de indgaae et saadant Ægteskab, og jeg kan derfor ikke antage, at dette vel kan stilles ved Siden af hiint. Men paa den anden Side erksjender jeg, at Omstændighederne kunne være saaledes, at de i høi Grad tale for, at ogsaa Enken i det Tilfælde bør have Understøttelse, og da troer vi ikke, at kunne foreslaae Thinget nogen bedre Wei end den, der er Gjenstand for vor Indstilling til § 32. Det er jo overhovedet Tilfældet, at, naar man sammenligner Ordningen af den almindelige Fond med Bestemmelserne om den overordentlige Invalidfond, er den sidste ikke nær saa streng regelbundet som den første; dette gjælder saavel med Hensyn til Tilstaaelsen af Understøttelse som med Hensyn til Bestemmelsen af Understøttelsens Størrelse. Og, om man end derfor gaar ud fra den Ansuelse, som Lovudkastet hviler paa, at man ikke kan stille disse to Classer af Enker ved Siden af hinanden, er det dog i fuldkommen Overensstemmelse dermed, at man under den Forudsætning, hvorom her er Tale, aabner Enkerne Udgang til at faae Understøttelse, efter Omstændighederne, af den overordentlige Fond. Derved troer jeg, at man fuldkomment fyldestgjør, hvad Billighed kan kræve. Naar det er yttret, at man skulde have fulgt vort Spør ved den Indstilling, der skete ved Sagens anden Behandling fra to ærede Rigsdagsmænds Side, kan jeg ikke vedkjende mig, at man efter Bestaaenheden af denne Indstilling kan siges at have fulgt den Tanke, der laae til Grund for vore Øtringer. Vi have ligesaa tidt der, som nogen sinde, gjort vore Beregninger især for Fremtiden; vore Øtringer gik ud paa, at der i alt Fald maatte være en Tidsbestemmelse, der kunde komme Invaliderne fra sidste Krig tilgode, og vi kunde, efter vor hele Opfatning af Lovens Gjenstand, paa ingen Maade finde os fyldestgjorte ved et Forslag, der var af den Bestaaenhed, at det, saa at sige, ganske var beregnet paa Fremtiden, og den største Deel af vore Krigere, der havde deeltaget i den sidste Krig,

paa Grund af Forslagets Indhold vilde være udelukkede fra, at det kunde komme dem tilgode. Det har ikke været Tilfældet, som det er yttret, at Statskassens Lørv har været det Enbestemmende for os; vi have ikke anset os berettigede til at tilfødesætte Hensynet dertil; men det er gjentagende uddisket fra Udvalgets Side, at vi betragte disse to Classer af Enker for ikke at staae i samme Forhold, at vi ansee de Enker, som have levet i Ægteskab, før Manden blev Invalid, for at være i en anden Stillning, end de Enker, der senere ere indtrædt i Ægteskab, og derfor finde det fuldkomment stemmende med Forholdene, at man behandler dem paa en forskjellig Maade, og idet vi ere gaaede ud derfra, troer jeg, at det Forslag, Udvalget har gjort, maa erkjendes for at tilfredsstille Billighed, og saameget mindre kan da Udvalget slutte sig til det Forslag, der er stillet af de 5 ærede Landstingsmænd.

Thalbitzer: Vi havde vistnok ikke ventet, at Udvalget ganske skulde gaae ind paa vort første Forslag; men vi havde ventet, at Udvalget endnu havde veiledet os noget mere, og at det var gaaet ind paa Noget, som kunde have samstemmet med det, det havde udtalt sig for. Udvalget er vel gaaet ind paa, at henvisse disse Enker til Udgang til at faae Understøttelse af det extraordinaire Pensionsfond; men dermed finde vi os ikke tilfredsstillede; thi derved vil alligevel den Paragraph, som i Lovudkastet var § 17, blive staaende, og disse Ord „*eterat deres Mænd vare udtrædt af den militaire Tjeneste, eller eterat de paadrage sig den Legemsbestaaigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken de maatte afstøbes af Tjenesten,*“ blive uforandrede. Det er netop dette Ord „*paadrage sig*“, vi ønske at at undgaae. Det forekommer mig, at, naar man seer hen til Udvalgets Betænkning, hvorefter det, fordi det bedst stemmer med Statskassens Lørv, ikke vil gaae ind paa det Forslag, vi have tilladt os at stille, saa staaer den vedkommende Bestemmelse — idetmindste efter min Mening — ikke heldigt i denne Anordning, som dog nu ved Udvalgets gode Bestræbelser virkelig er bleven saa overordentlig tilfredsstillende, at jeg med Glæde vil stemme for den; ja, jeg stemmer naturligviis for den,